

[Arbejdsministeren]

Som lovforslaget nu ligger, med mine ændringsforslag, træder loven i kraft til sommer, men for at få noget bedre styring på det, vil reglen om det objektive ansvar, hvor vi nu har fjernet svig, først træde i kraft 1. januar 1986.

Det er rigtigt, hvad flere af ordførerne har været inde på, at det objektive ansvar, det, at vi skærper kravene til kassernes behandling, selvfølgelig hænger sammen med de krav, vi stiller til arbejdsgiverne. Derfor har jeg stillet et ændringsforslag, som går ud på, at arbejdsministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om, at dagpenge kun kan udbetales, hvis tidspunktet for og årsagen til medlemmets sidste arbejdsophør og varigheden af medlemmets sidste arbejdsforhold og lønnens størrelse dokumenteres. Det er meningen, at disse regler skal udarbejdes og drøftes i samarbejde med Bonnerup Nielsen-udvalget, således at parterne bliver inddraget i dette. Det er også tanken, at denne bemyndigelse til at fastsætte regler skal hænge sammen med, hvornår det objektive ansvar træder i kraft, 1. januar 1986, således at der bliver en logisk og fornuftig sammenhæng.

Socialdemokratiets politiske ordfører står op og siger, at der er blevet begået en bommert, fordi regeringen kommer med et lovforslag, hvormed man forsøger at nedbringe fejludbetalingerne på en halv milliard kroner. Jeg vil snarere sige, at det er socialdemokratiet, der begår en bommert, hvis det ikke kan se det fornuftige i at være med til at nedbringe fejludbetalingerne. Vi kan være uenige om en masse besparelsesforslag af politiske grunde, men jeg kan ikke forstå, at der kan være uenighed i folketinget om nedbringelse af fejludbetalingerne. Ingen kan da være interesseret i, at en halv milliard kroner af statens penge fistrer ud til forkerte formål. Vi kan være interesseret i at diskutere, hvor store dagpengene skal være, men da ikke i, at de går til et forkert formål.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

På mig virker det ubehageligt, når såvel fru Lone Dybkjær som arbejdsministeren siger, at socialdemokratiet overhovedet ikke har villet være med til at gøre noget for at nedbringe fejludbetalingerne i A-kasserne.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger og behandlingen undervejs, at der allerede i 1981 blev taget en række væsentlige skridt, altså under den socialdemokratiske regering, til at nedbringe antallet af fejludbetalinger. Konkret er besparelsen allerede i 1983 opgjort af arbejdsdirektoratet under den nuværende minister til 400 mill. kr. Man tog altså fat.

Der er ingen uenighed mellem os om målet med dette lovforslag. Det, der alene er uenighed mellem os om, er det instrument, man har valgt, nemlig det skærpede kasseansvar. Der vil jeg ikke henvise til, hvad A-kasserne mener, eller hvad fagbevægelsen mener, eller hvad alle de mange mennesker mener, der arbejder med systemet til hverdag. Jeg vil henvise til, hvad ministerens eget direktorat har sagt om denne tanke.

Direktoratet har efter en meget grundig undersøgelse sagt, at intet tyder på, at et skærpet ansvar vil føre til færre fejludbetalinger. Og det er klart, at når alle – direktorat, A-kasser osv. – der arbejder med denne sag, er enige om, at forslaget virker mod sin hensigt, så er det ikke fair af ministeren at sige, at socialdemokratiet ikke vil medvirke til at nedbringe antallet af fejludbetalinger. Havde ministeren taget det element ud, som bare giver flere sager, mere bureaukrati, men ikke færre fejludbetalinger, så havde vi naturligvis opnået et fornuftigt kompromis på grundlag af det forslag, ministeren i sin tid fremsatte, og på grundlag af det udvalgsarbejde, der kommer fra Bonnerup Nielsen-udvalget.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Det var til hr. Svend Aukens bemærkninger om, at det virkede ubehageligt. Det er da rigtigt, at dengang hr. Svend Auken var arbejdsminister, havde vi fejludbetalinger på 1 mia kr., som er blevet nedbragt til ½ mia kr., bl. a. på grund af initiativer, som hr. Svend Auken som arbejdsminister tog. Det er rigtigt. Og det er godt, at de er blevet nedbragt fra 1 mia kr. til ½ mia kr., men det er bare ikke nok, og derfor synes jeg fortsat, at det virker ubehageligt, at socialdemokratiet ikke vil medvirke til, at fejludbetalingerne bliver yderligere nedbragt.

Så siger hr. Svend Auken, at man vil gerne medvirke, man vil bare ikke gerne medvirke